Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

NR. 17 - 26 APRIL 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

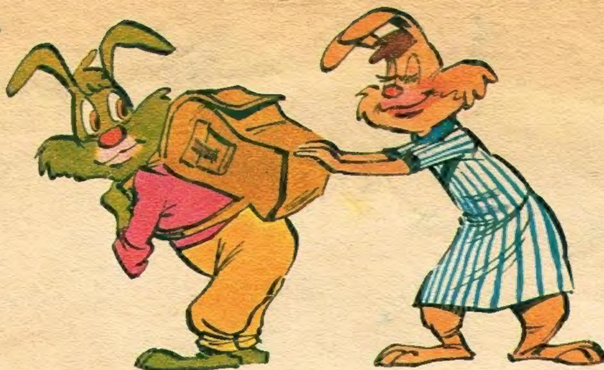

Gras en bloemen, nee, nee, nee,
Drinken nooit een kopje thee.
Maar wel water, koel en fris,
Da's precies wat nodig is!

Bobo heeft 4 gieters in de tuin verstopt.
Kun je ze vinden?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

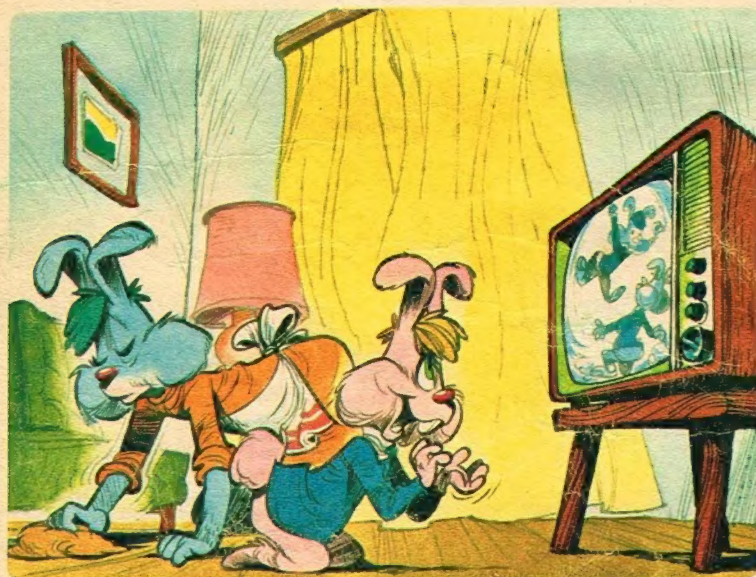

Papa

Mama

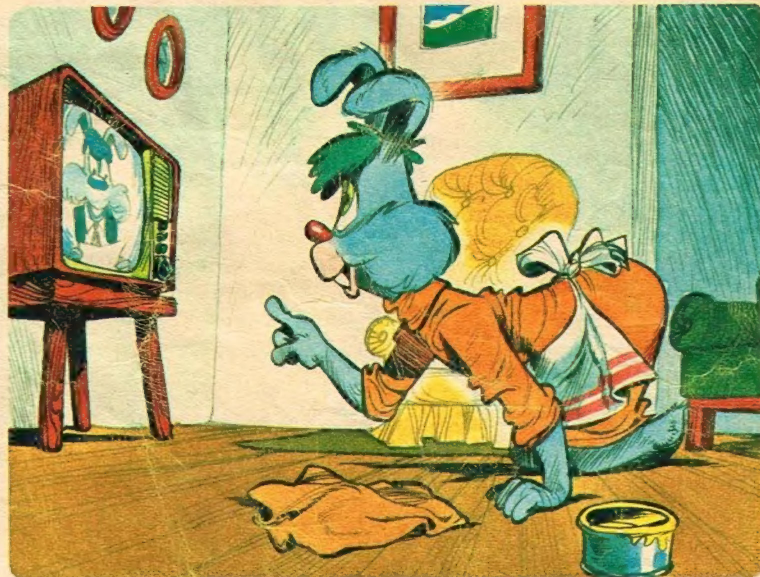
Krabbel

Baby

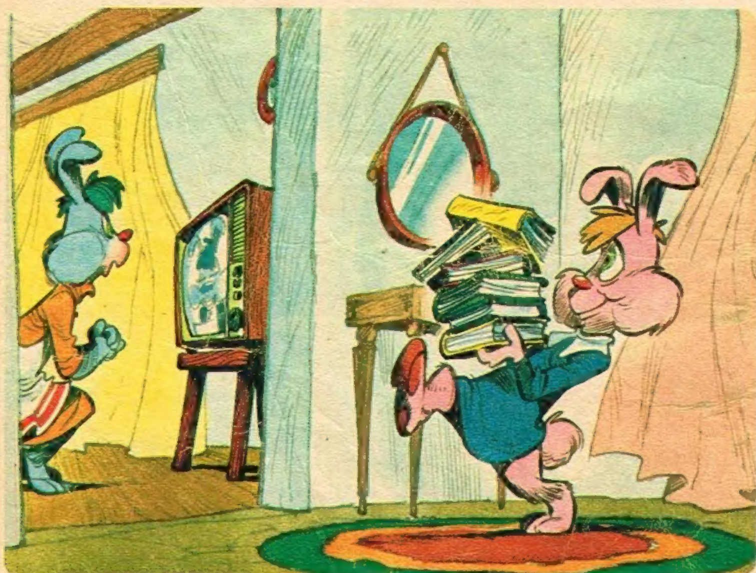
Bobo Konijn en zijn

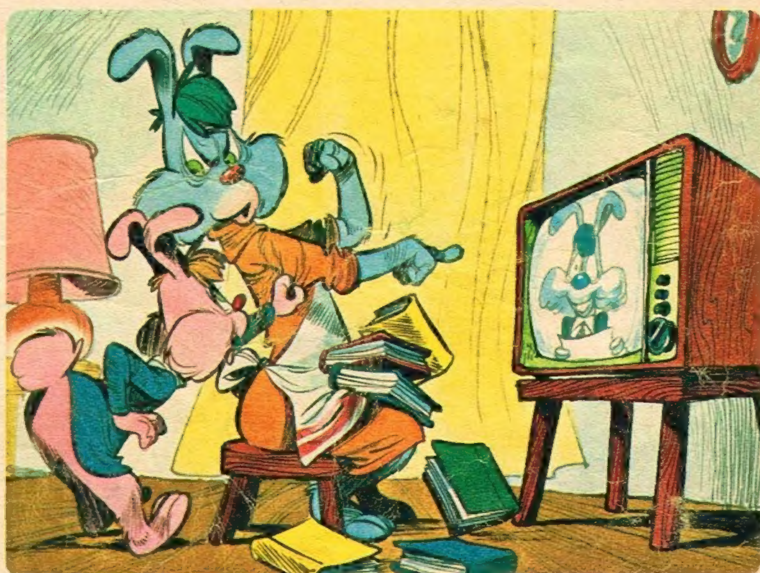
1. Konijntje Lees-Voor zit gezellig naar de televisie te kijken. Je kent haar vast wel. Ze is Bobo's nichtje en ze wil altijd voorgelezen worden. Maar nu is ze even haar boeken vergeten. Er is een leuk programma. Haar mama, tante Deur-Dicht, wrijft intussen ijverig de vloer.

2. Tante Deur-Dicht heeft de hele morgen hard gewerkt. Nu is de kinderuitzending afgelopen. Ha, denkt ze, nu komt er een programma waar ik graag naar kijken wil. Dat komt goed uit. Dan kan ik fijn even uitrusten. Tante Deur-Dicht ruimt haastig haar poetsdoek en de boenwas op.

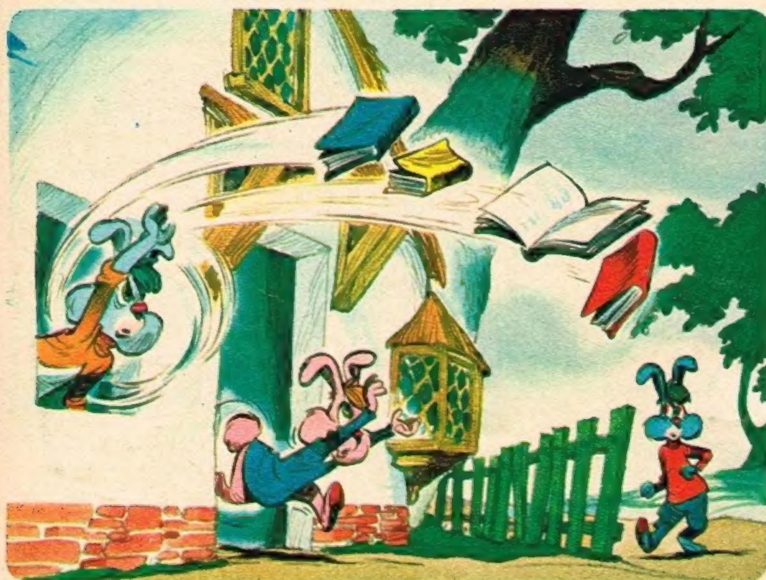
3. Maar waar is Lees-Voor gebleven? Alle konijntjes! Ze heeft een stapel voorleesboeken gehaald! En ze roept: „Mama, voorlezen, mama!" Tante Deur-Dicht zucht. Daar hèb je haar weer met dat gezeur over voorlezen. Nee, hoor, nu wil tante Deur-Dicht even naar de televisie kijken.

4. Boem! Daar gooit Lees-Voor een stapel boeken op mama's schoot. „U moet voorlezen!" roept ze. „Moeten?" vraagt tante Deur-Dicht. „Ben je nou helemáál, kleine dwingeland! Ik moet niks. Maar jij moet iets: je moet stil zijn en me even laten uitrusten van al het werk. Begrepen?"

vrolijke familie

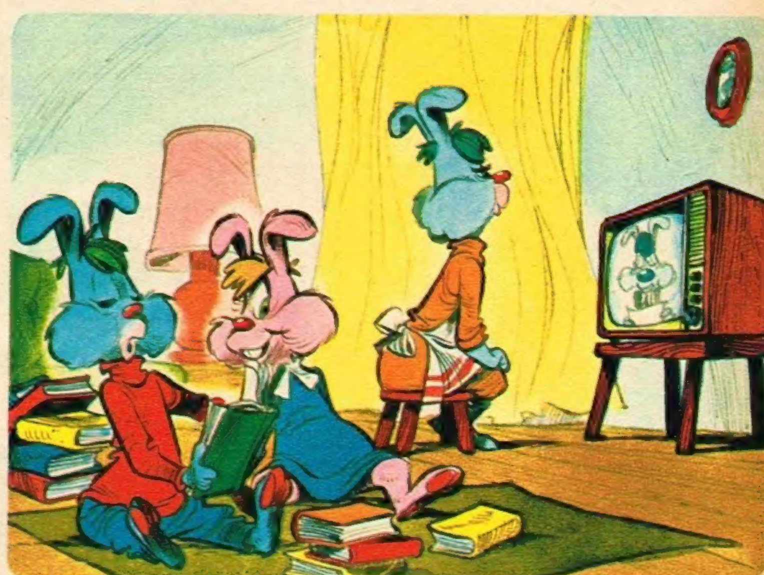
5. Natuurlijk blijft Lees-Voor doorzeuren. En dan wordt haar mama zó ontzettend boos, dat ze alle boeken het raam uitgooit. Dáár! Hupsakee! Eruit! Wat krijgen we nu? denkt Bobo, die juist de tuin binnenstapt. Lees-Voor rent naar buiten om haar boeken op te rapen. Het is mooi, hoor!

6. Opeens ziet tante Deur-Dicht dat het is gaan regenen. Ze schrikt. Ze wil niet dat de mooie boeken van Lees-Voor nat worden. Daarom komt ze ook maar vlug naar buiten. Och, och, nu heeft ze nóg geen rust! En ze had zo graag naar de televisie willen kijken. Alles gaat mis!

7. Maar Bobo is er ook nog. Hij heeft al lang begrepen wat er aan de hand is. Hij draagt haastig de boeken mee naar binnen. „U hebt zeker hard gewerkt," zegt Bobo tegen tante. „Het ruikt hier naar boenwas. Gaat u maar lekker uitrusten. Dat hebt u wel verdiend." Lees-Voor kijkt hem aan.

8. Ze weet wel dat haar lieve neefje prachtig voor kan lezen. „Kom dicht bij me zitten," zegt Bobo. „Jouw mama kijkt naar de televisie. We mogen haar niet storen!" Hij pakt een boek en begint zachtjes aan het verhaal. En tante Deur-Dicht denkt: Wat ben ik blij dat Bobo er is!

BIJ DE EENDJES

Poele-poele, kwekkwekkwek,
Eendjes in de sloot.
Kom eens even. Heb je trek
In een stukje brood?
Kijk ze nou eens dribbelen
Vlug het dijkje op.
Nee, je moet niet kibbelen,
Want ik heb volop!

Moeder eend, vertel eens zeg,
Zijn uw kindjes zoet?
Loopt er nooit eens eentje weg
Als het komen moet?
Zijn ze ook weleens brutaal?
Nou, dat is niet mis!
Gaan ze weleens aan de haal
Als het bedtijd is?

Poele-poele, kwikkwikkwik,
Eendjes in het riet.
Jullie zijn precies als ik,
Is dat waar of niet?
Dikwijls zijn we reuze stout,
En dan is het huilen,
Toch zou mama voor geen goud
Ons ooit willen ruilen.

Poele-poele, kwakkwakkwak,
Ga nu maar weer vlug.
Morgen breng ik wéér een zak,
Kom je dan terug?

Vind je het net zo leuk als Bobo
om de eendjes te voeren?
Misschien kun je het versje wel
van buiten leren!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Wist je dat paardjes schoenen dragen? Geen echte schoenen. Het zijn hoefijzers. Hierover gaan we vandaag lezen en schrijven. Doe je mee?

de smid

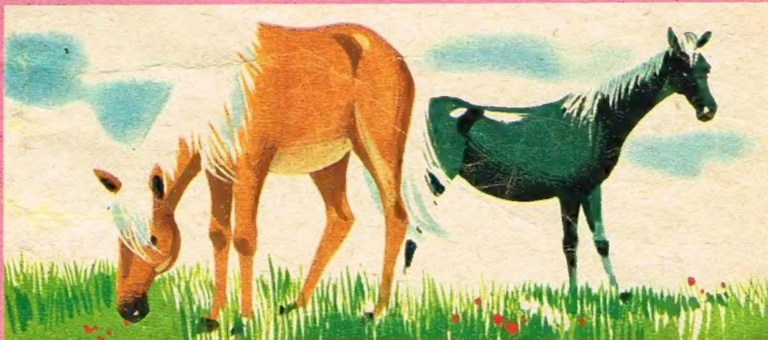

smederij

Dag, smid.
Maak je een schoen voor mijn paard?
Is dat dom?
Draagt een paard geen schoen?
Maak je dan een hoefijzer?
Het mag niet te groot zijn.
Het mag niet te klein zijn.
Het moet passen.
Mijn schoen past ook aan mijn voet.
Dank je wel, smid.
Nu kan mijn paard weer lopen.

hoefijzers

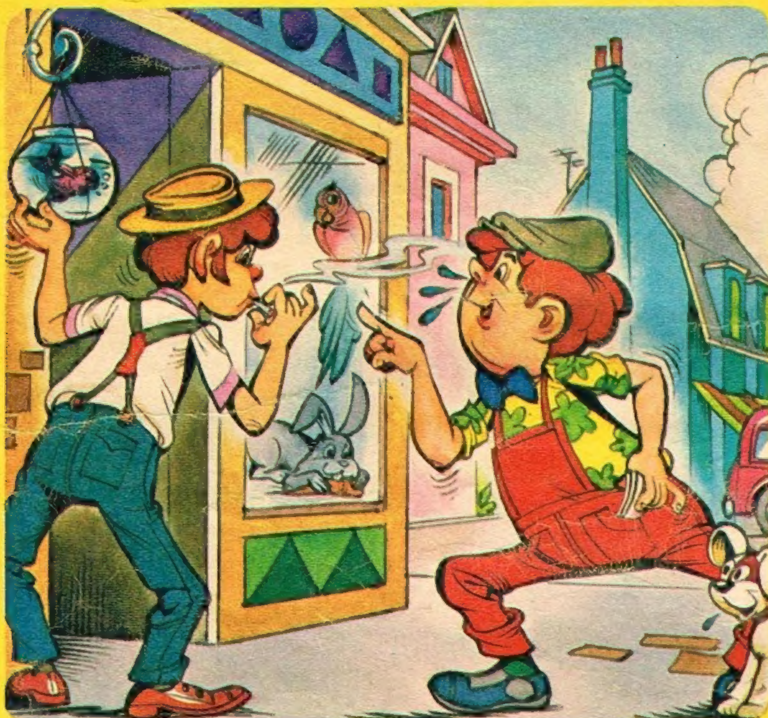
paarden

OOM STUNTEL

en zijn neefje Handige Heintje

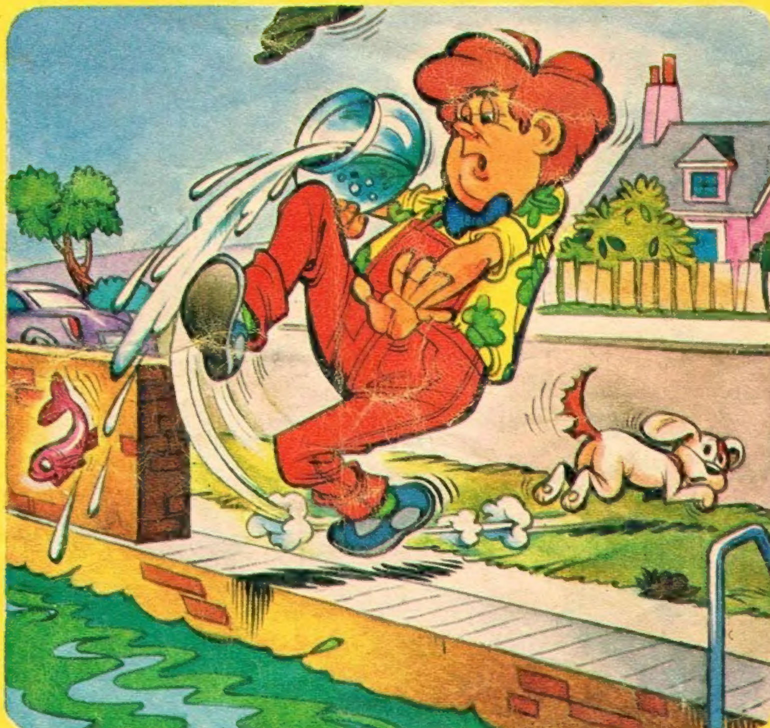
1. „Dag, meneer Stuntel, wilt u een mooie goudvis kopen?" vraagt de baas van de dierenwinkel. Hij wijst naar een kommetje met een goudvis erin. „Dat is leuk!" zegt oom Stuntel. „Mijn neef Heintje zal er ook plezier in hebben." Hij pakt zijn portemonnee en de goudvis is van hem.

2. Met de kom onder de arm loopt oom Stuntel verder. Flap de hond komt keffend achter hem aan. Daar is het zwembad. En wie zit daar op de duikplank? Heintje, de neef van oom Stuntel! „Wat hebt u in dat kommetje, oom?" vraagt Heintje nieuwsgierig. „Is dat een echte goudvis?"

3. „Helemaal levend, hij kan echt zwemmen!" roept oom trots. Heintje wil al van de duikplank springen om de goudvis van dichtbij te bekijken, maar oom roept: „Blijf maar, ik kom wel bij jou! Och, het is zo'n schat van een visje. Hij kijkt me aan alsof hij me al jaren kent! Haha!"

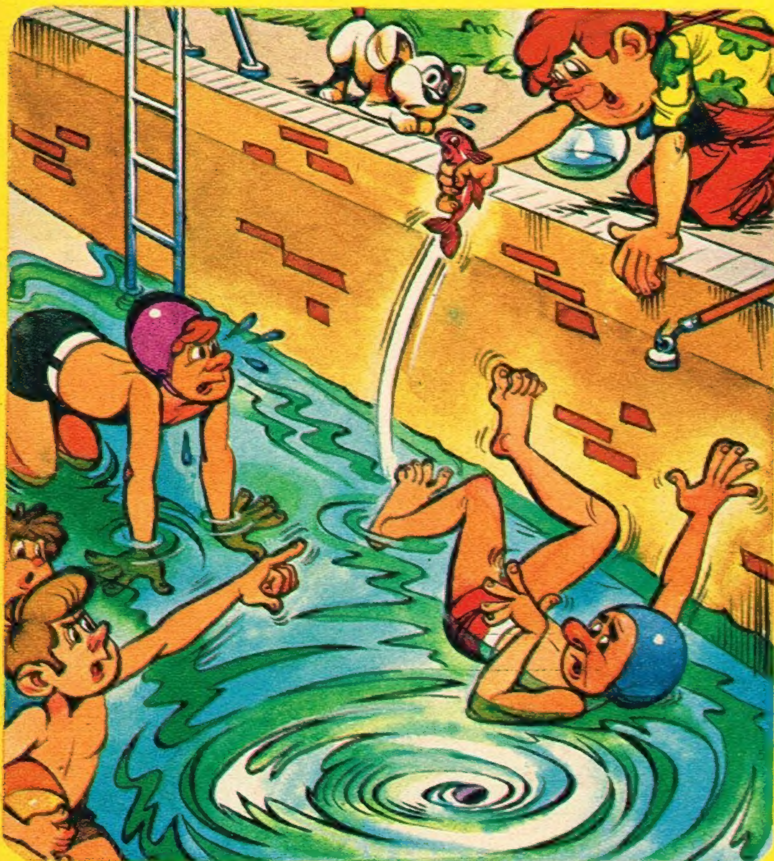
4. Maar de stenen bij het zwembad zijn nat en glibberig. In zijn haast om bij Heintje te komen glijdt oom uit. De goudvis glipt uit de kom, regelrecht het zwembad in. „Kom hier, visje!" schreeuwt oom. „Jij hoort niet in het zwembad. Jij hoort in een kommetje! Kom gauw terug!"

5. De goudvis luistert niet. Het kan hem niets schelen waar hij zwemt. Als er maar water is. Heintje probeert het visje te pakken. Dat lukt niet. Oom heeft intussen een lange stok gehaald. Er zit een haak aan de stok. Wat is oom daarmee van plan? Die stok is toch geen hengel!

6. Diep in het water zit een grote stop. Onder die stop is een gat. Daardoor kan het water uit het zwembad weglopen. Net als in een badkuip. Wat doet oom nu? Hij trekt de stop omhoog. Nu loopt al het water weg. Maar dat mag toch zo maar niet. Heintje schrikt ervan. Dat is heel erg!

7. Het zwembad loopt helemaal leeg. De zwemmers kijken verbaasd om zich heen. Hoe komt het dat er opeens steeds minder water in het zwembad blijft? Ook de goudvis steekt zijn kopje boven het water. Oom grijpt hem. „Hier heb ik jou!" roept hij vrolijk. „En nu braaf in je kommetje, hoor!"

8. Oom Stuntel voelt zich erg knap. Maar de mensen zijn ontzettend boos. Zonder water kunnen ze niet zwemmen. „Echt een stunt voor oom Stuntel," mopperen ze. Maar oom luistert niet eens. Tevreden gaat hij met zijn goudvis naar huis. Die is tenminste veilig. Gelukkig maar!

We wonen allemaal

1. Vandaag is de familie Zonnemans op het veld van boer Snorhuis terechtgekomen. Boer Snorhuis zit op de tractor. Hij trekt de ploeg door de aarde. „Mooi werk," zeggen opa, papa en oom Wim. Bas pakt zijn schilderskist.

2. „Ik ga u schilderen, kunt u even stil blijven?" roept hij. Maar dat gaat niet. De boer moet werken. „Kijk eens wat mooi," zegt oma tegen Baby, die ze uit de wagen heeft genomen. Maar Loekie en Anja gaan ballen.

Bas heeft vandaag zes pensee
maar of je ze kunt vinden.

in een gele caravan

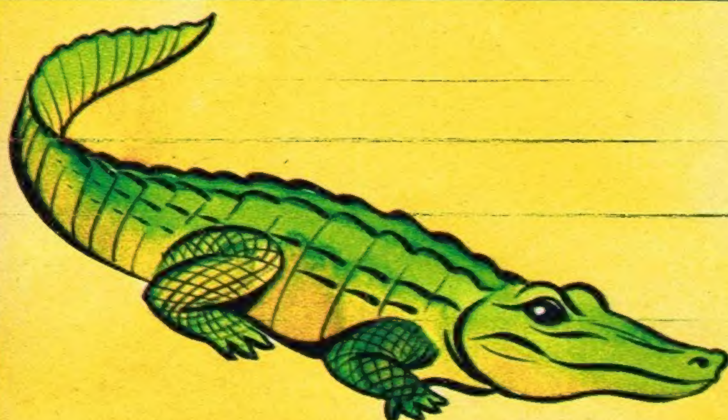
3. Zij vinden hun bal leuker dan de tractor. De tweeling speelt paardje met hun das. Peter laat zijn katjes achter een balletje aan een touwtje springen. Lucie zingt een liedje voor haar poppekind. En wat doet mama?

4. Mama zet koffie. Ze heeft Marjo met Tippie de hond naar de bakker gestuurd. Om koeken te halen. Wiesje plukt bloemen. Die zorgt voor de gezelligheid. En boer Snorhuis ploegt maar. Straks krijgt hij ook koffie, hoor!

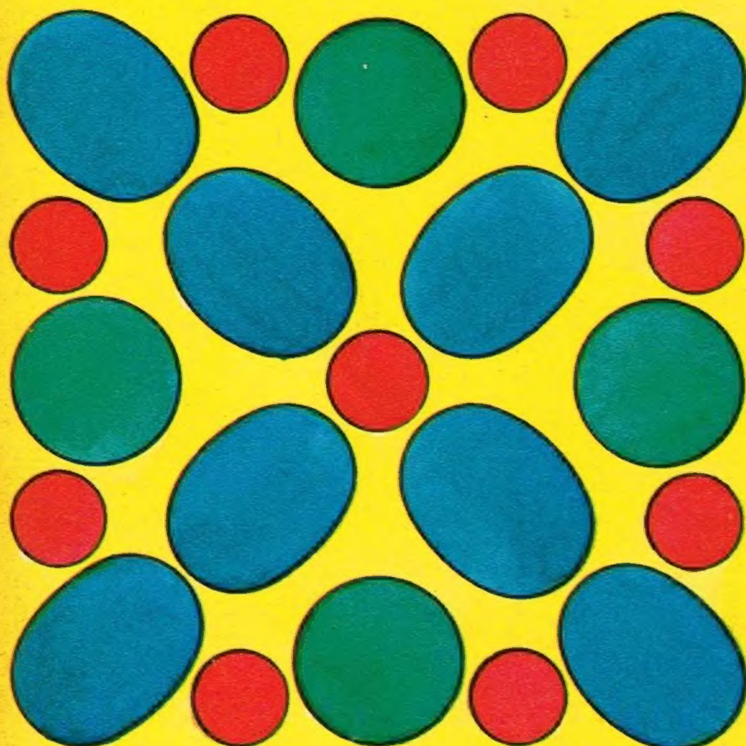
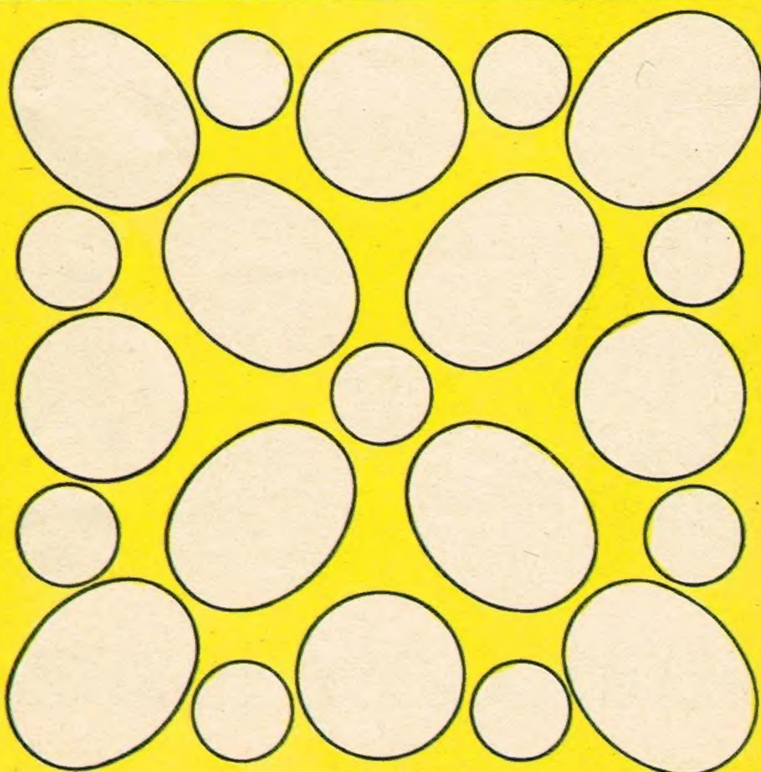
s in de tekening verstopt. Kijk

EERST KIJKEN, DAN KLEUREN

De zeehond van het bovenste plaatje woont in het land van sneeuw en ijs. De krokodil, die daaronder staat, houdt meer van de zon. Op welk plaatje hoort de zeehond thuis? En waar woont de krokodil?

Wij willen zo graag een kleurtje hebben! zeggen de figuurtjes van het tweede plaatje. Dat kan. Kleur je ze precies hetzelfde als de figuurtjes van het eerste plaatje?

NOG MÉÉR OM ZELF TE DOEN!

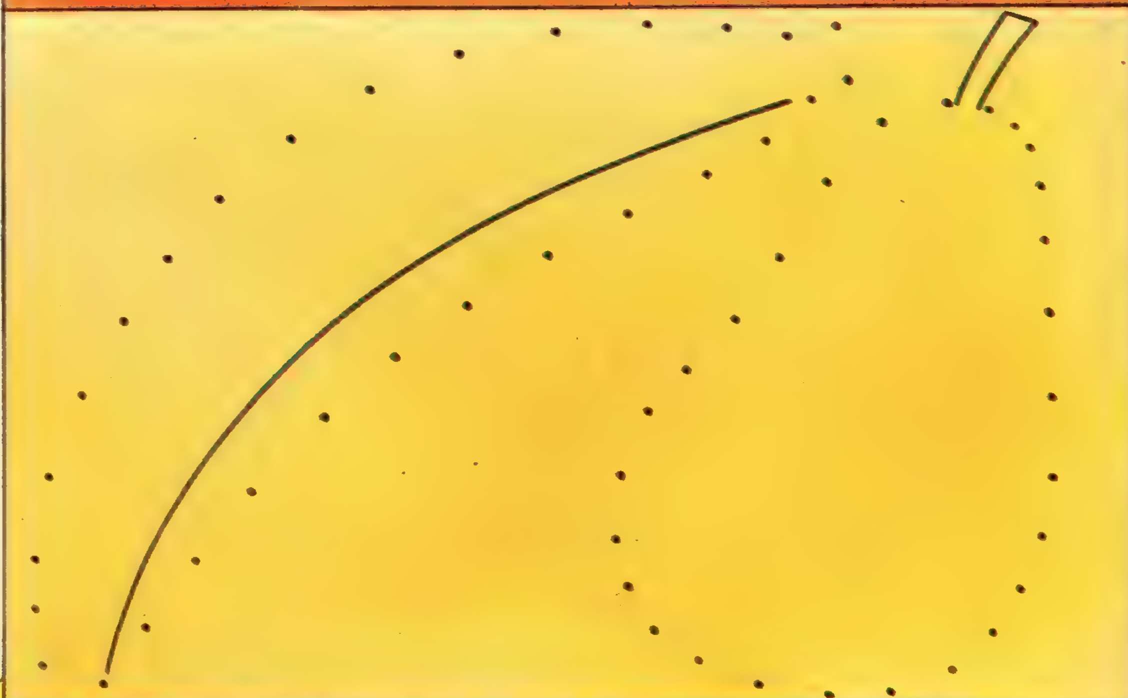

Wie kan de drie trapjes afmaken die nog niet klaar zijn?

Vier kleine cowboys willen met het stokpaardje spelen. Als je goed naar de lijntjes kijkt, zie je wie ermee vandoor gaat!

Trek een lijn over de stippeltjes. Dan zie je twee dingen die iedereen lekker vindt.

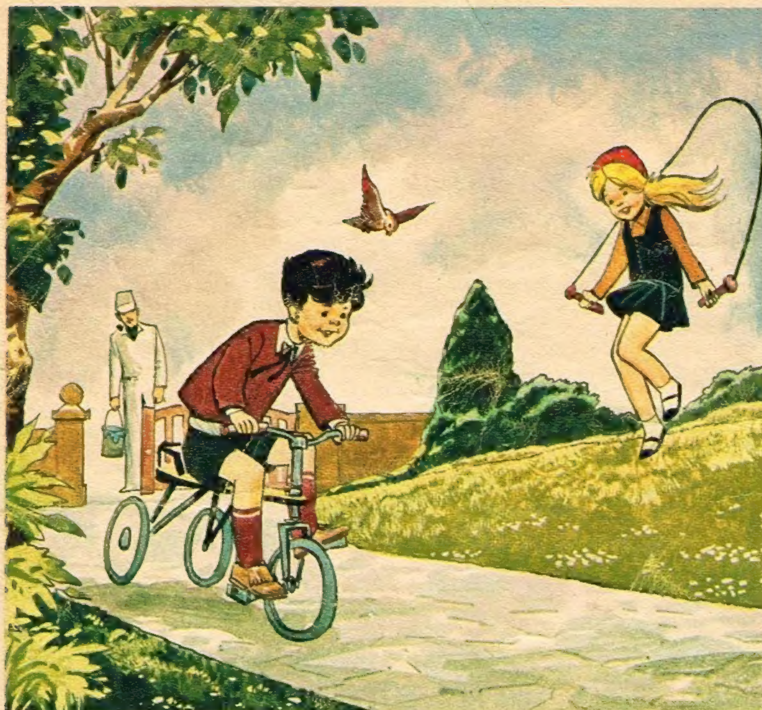
HET TOVERPOEDER

Er was eens een arme boer die elke week naar de markt trok om zijn appels te verkopen. Iedere keer opnieuw duwde hij zijn zwaarbeladen kar over de lange weg en dan hoopte hij maar dat hij al zijn appels kwijt zou raken. Maar dat was nu juist de narigheid. De boer verkocht nooit wat en daarom bleef hij ook zo arm.
Toch waren zijn appels glanzend en sappig. Het waren misschien wel de lekkerste appels van de markt.
Weet je hoe het kwam dat de mensen zijn stalletje voorbijliepen? De andere boeren en boerinnen konden veel harder schreeuwen dan hij. Ze riepen: „Mensen, komt het zien! Lekkere appels en peren! We geven het vandaag goedkoop. Zorg dat u erbij bent!"
De arme boer had een heel zachte stem en hoe hij ook zijn best deed, bijna niemand hoorde hem.
Elke week opnieuw moest hij met zijn zware kar nog halfvol naar huis terug. Als de mensen maar één keer van mijn appels geproefd hadden, dan zouden ze wel terugkomen, dacht de boer.
Maar de mensen liepen hem voorbij. Ze gingen naar de boeren en boerinnen die harder schreeuwden dan hij.
Nu was er een toverfee die niets liever deed dan goede mensen helpen. Ze heette Lilalotje.
Die boer is erg arm, dacht Lilalotje. En als het ook een goede boer is, dan help ik hem met plezier.
Ze veranderde zich in een boerin en deed of ze ook naar de markt moest. Aan haar arm droeg ze een mand vol groenten.
„Dag, vrouw," zei de boer. „Die mand is veel te zwaar voor jou. Zet hem maar op mijn kar. Dan hoef je hem niet te dragen."
Het is een goede boer, dacht Lilalotje.
Maar ze liet er niets van merken dat ze een toverfee was.

Toen ze op de markt gekomen waren, pakte ze haar mand en ging een eind van zijn stalletje vandaan naar de boer zitten kijken. „Appels, lekkere appels," riep de boer, maar zoals gewoonlijk hoorde bijna niemand dat en zo goed als iedereen liep voorbij.
Toen pakte Lilalotje een zakje met toverpoeder uit haar tas. Ze bracht het naar de boer en zei: „Dit moet je eens rond je kraampje strooien. Je zult er geen spijt van krijgen."
De boer rook eens aan het vreemde goedje.
Waarom zou ik dat op de grond moeten strooien, dacht hij. Die boerin is zeker niet goed wijs.
Maar hij wilde de vrouw geen verdriet doen. Daarom nam hij het zakje en strooide het poeder op de grond.
Toen gebeurde het.
Iedereen die over het poeder liep bleef staan en zei: „Wat heb ik toch trek in die lekkere appels daar! Toe, boer, verkoop me maar een kilo."
De arme boer kwam opeens handen te kort om alle klanten te bedienen. Hij woog de appels af, telde zijn geld, praatte, lachte en voor hij het wist was hij al zijn appels kwijt. „We komen volgende week bij je terug!" zeiden de mensen, toen ze zijn appels geproefd hadden.
„Graag, mensen," zei de boer.
En de andere boeren konden nóg zo hard roepen en schreeuwen, de mensen gingen voortaan toch eerst naar die ene boer, die zulke mooie, sappige appels had.
De boer had al gauw genoeg geld verdiend om een ezel te kopen die zijn kar kon trekken.
En als Lilalotje hem met zijn ezel en zijn kar over de weg zag lopen, lachte ze. Dat was wéér een goed mens die ze geholpen had!

Mevrouwtje

1. Dit zijn de sprookjeskinderen Wanda en Pukkie. In Sprookjesland sprongen ze nooit touwtje en ze reden er ook niet op zo'n leuke, kleine fiets. Maar nu Wanda en Pukkie in Mensenland wonen, doen ze alles wat gewone mensenkinderen ook doen. Ze vinden het enig!

2. Daar komt de schilder om het tuinhek te schilderen. Hij moest eens weten dat de moeder van Wanda en Pukkie de koningin van Sprookjesland is! Nu noemt hij haar gewoon mevrouwtje Sprokeboom. „Ik zal het tuinhek keurig in orde maken," zegt hij. „Dat komt voor mekaar!"

3. Om twaalf uur gaat de schilder naar huis om te eten. Het tuinhek is al half geschilderd. „Eet smakelijk!" roept hij tegen Pukkie en Wanda. „U ook, meneer!" zeggen de kinderen. Maar kijk eens naar Poekie de poes. Ze wil een vlinder vangen. Oei, Poekie, kijk uit wat je doet!

4. Pats, daar gooit die stoute poes de verfpot om! Alle verf loopt over het tuinpad. „Stoute Poekie!" roept Wanda. „Die verf had de schilder nog nodig om de andere helft van het hek te schilderen. Kun je niet uitkijken?" „We zullen moeten toveren," zegt Pukkie.

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 1 84 10. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

Sprokeboom

5. Wanda en Pukkie toveren alleen maar als de mensen het niet zien. Wanda zegt een toverspreuk. Onmiddellijk verdwijnt de verf van het tuinpad. Hij komt keurig op het hek terecht. Fijn, dan kan de schilder vanmiddag vrijaf nemen, denken de sprookjeskinderen. Hij zal blij zijn!

6. Maar de schilder is ontzettend verbaasd als hij het tuinhek ziet. „Wie heeft dat zo keurig gedaan?" vraagt hij. „Je moet een echte schilder zijn om die verf er zo keurig op te strijken." „Mijn zoon Pukkie wil ook schilder worden," zegt mevrouwtje Sprokeboom haastig.

7. De schilder blijft nog even staan kijken. Zo'n kleine jongen kent het vak al goed, denkt hij. Dan gaat hij naar huis. Er is niets meer voor hem te doen. Maar voor mevrouwtje Sprokeboom wél. Kijk eens hoe Poekie de poes er uit ziet. Ze zit vol met verf. Dat kan zo niet!

8. Mevrouwtje Sprokeboom pakt Poekie bij haar nekvel en zegt een spreuk. Eerst komen er sterretjes uit het poezevel. Dan is de verf verdwenen. Toch wel gemakkelijk als je toveren kunt! Als ik kon toveren, nou dan wist ik het wel. Ik zou alleen maar leuke dingen toveren!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Hup, hup, hup, leve de voetbalclub! Kijk die jongens eens een pret hebben! Maar er is nog meer te zien dan een stel vrolijke jongens. Hier komen de vragen. Goed opletten, hoor!

1. Hoeveel voetballen zie je op de plaat?
2. Hoeveel liggen er op de grond?
3. Hoeveel zijn er in de lucht?

4. Zie je een man met een blauw pak?
5. Wat voor kleur heeft zijn das?
6. Heeft hij een hoed op?

7. Hoeveel rode vlaggen zie je?
8. Er zijn... blauw-witte vlaggen.
9. Is er ook een mama die met een vlag zwaait?

10. Er staan... meisjes op de plaat.
11. Spelen er ook meisjes mee met de wedstrijd?
12. Hoeveel meisjes zwaaien met een rode vlag?

13. Hoeveel mama's dragen een roze jurk?
14. Hoeveel mama's dragen een blauwe jurk?
15. Hoeveel mama's dragen een gele jurk?

16. Hoeveel spelers zijn er in het veld?
17. Hoeveel dragen een blauw-witte trui?
18. Hoeveel zijn er in het rood?

Antwoorden: 1. twee; 2. een; 3. een; 4. ja; 5. rood; 6. nee; 7. drie; 8. drie; 9. nee; 10. vijf; 11. nee; 12. drie; 13. een; 14. geen; 15. een; 16. elf; 17. vier; 18. zeven.